

عنوان مقاله:

جنون شبلی به مثابه نقاب استفاده شبلی از جنون برای بیان مفاهیم و اندیشه های صوفیانه

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 22، شماره 76 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حبیب اله عباسی - استاد دانشگاه خوارزمی

مینودخت هاشمی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

ابوبکر شبلی (334-247 ه‍.ق) عارف بزرگ و نام آور حوزه تصوف بغداد است که با وجود صفت های برجسته در سلوک عارفانه اش، بیشتر به جنون و شوریدگی شناخته شده است و همین آشفتگی عاملی شده تا از مجانین سده های درخشان تصوف اسلامی خوانده شود. کسانی که پس از او سعی در نمایاندن شخصیت بزرگ او داشته اند، با وجود جنون هنجارشکن و غیرمتعارفش، خرد پنهانی و نگاه دگرگون عرفانی او را نیز انکار نکرده اند. از این رو، اندکی تامل در بررسی شخصیت و سلوک عارفانه شبلی و درنگ و دقت نظر در علت های جنون این عارف صاحب سبک، ما را به گشودن دریچه های تازه و وسیع برای آشنایی با صورت حقیقی و متفاوت او رهنمون خواهد شد. در این نوشتار، تلاش کرده ایم نکته ها و دقایق طریقت او را بررسی کنیم و در پایان تبیین کنیم که چگونه شبلی از جنون به مثابه نقابی برای رسیدن به معرفت حقیقی بهره جسته است.

کلمات کلیدی:

تصوف، شبلی، جنون، خرد پنهانی (عقل)، نقاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833471>

